

A Fővárosi Ítéltábla dr. Csapó Péter ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Bodolai László ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. augusztus 28. napján meghozott 70.P.22.299/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az **alperes neve** (alperes címe) részére 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint, az alperes által szerkesztett ... internetes hírportálon, 2015. április 30-án „Újabb ... zárt be” címmel újságcikk jelent meg. Eszerint „Bezárt ..., a ... téren található ... Korábban pedig már az ... is megírta, hogy ...en a ..., a ... és **...ban**, valamint ...ben, ...en, ...án és ...on is megszűnt az ...lánc. Ez az után történt, hogy idén márciusban a Fővárosi Törvényszék megindította az **...at** alapító ... egykori központi cégének a ... Kft.-nek a felszámolását. Erről a 12. bérleményről a ... csoporthoz tartozó ... Kft. ügyvezetője, ... elmondta, a magyarországi bevásárló központokat üzemeltető ... Kft. csomagban ajánlotta fel nekik. Tavalý még arról számolt be az ..., hogy a ... Kft. veszi át a ... Kft. helyét az ...ok működtetésében, hogy ezzel ... titokban kiszállhasson az üzletről és a családja vigye továbbá az ... ügyeit az új cég tulajdonosaként.”

A felperes 2015. április 30. napján helyreigazítás közzétételét kérte az alperestől, melynek az alperes részben, a következők szerint tett eleget: „Cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy ...en a ..., a ... és a **...ban**, valamint ...ben, ...en, ...án és ...on is megszűnt az ...lánc. A valóság a fenti állítással szemben az, hogy a fentiekben megjelölt üzletekben nem szűnt meg az ...lánc. A ... Kft. jelenleg is üzemeltet a ..., a ... és **...ban**, valamint ...ben, ...en, ...án és ...on ... láncához tartozó könyvesboltot, melyben a megszokott magas minőségben nyújtja szolgáltatásait a vásárlók részére. Valótlanul állítottuk, valamint valós tényként hamis színben tüntettünk fel annak állításával, hogy ez (az ... láncához tartozó három ..., ..., ..., ... és ... üzlet megszűnése) az után történt, hogy idén márciusban a Fővárosi Törvényszék megindította az ... alapító ... egykori központi cégének a ... Kft.-nek a felszámolását. A valóság a fenti állítással szemben az, hogy a ... Kft. ellen 2015. év márciusában megindított

felszámolási eljárásnak semmiféle hatása nincs a ... Kft. által üzemeltetett boltok működésére. A felszámolási eljárás a ... Kft. által üzemeltetett ... boltokkal nem hozható sem jogi, sem gazdasági összefüggésbe. A ... Kft. által, ... márkanév alatt üzemeltetett könyvesboltok a ... Kft. ellen folyamatban lévő felszámolási eljárástól függetlenül működnek.”

Ezt meghaladóan az alperes a felperes helyreigazítás iránti kérelmének nem tett eleget.

A felperes a helyreigazítási kérelme részbeni elutasítása miatt 2015. május 22-én keresetet terjesztett elő, és az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérte. „Helyreigazítás: Oldalunkon 2015. április 30-án megjelent „Újabb ... zárt be” című közlemény az alábbi valótlan állításokat tartalmazza: Valótlanul állítottuk, illetve a valóságot hamis színben tüntettük fel azzal az állítással, hogy erről a 12 bérleményről a ... Csoporthoz tartozó ... Kft. ügyvezetője, ... elmondta, a magyarországi bevásárlóközpontokat üzemeltető ... Kft. csomagban ajánlotta fel nekik. A valóság a fenti állítással szemben az, hogy a magyarországi bevásárlóközpontokban működő ... Kft. által kezelt 12 bérleményt érvényes bérleti szerződések alapján a ... Kft. bérli és azokban ...okat üzemeltet.

Valótlanul állítottuk, hogy a ... Kft. veszi át a ... Kft. helyét az ...ok működtetésében, hogy ezzel ... titokban kiszállhasson az üzletből és a családja vigye tovább az ... ügyeit az új cég tulajdonosaként. A valóság ezzel szemben az, hogy a ... Kft. semmiféle titkos intézkedést nem tett és ilyen intézkedésben nem is működött közre, nem működött továbbá olyan intézkedésben sem, melynek eredményeképpen ... titokban, mások előtt rejtett módon kiszállt volna az üzletből azért, hogy családja vigye tovább az ... ügyeit az új cég tulajdonosaként.

A ... Kft. tevékenysége során az összes jogszabályi rendelkezést betartotta és betartja szerződéskötéseivel az egyes intézkedéseivel kapcsolatban, továbbá az összes kötelezően szükséges értesítést megtette és megteszi az összes bejelentési és tájékoztatási kötelezettségének eleget tett és tesz.

Oldalunkon a fenti közleményben valótlanúságot állítottunk.”

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsősorban arra hivatkozott, hogy a felperesnek nincsen keresetőségi joga, állítása pusztán azt tartalmazza, hogy a ... Kft. bizonyos bérleményeket felajánlott a ... Kft. részére. Azt ugyanis nem állította a cikk, hogy a ... Kft. ezen üzleteket a felperes helyett bérbe vette volna, pusztán az ajánlattétel tényére hivatkozott, a kijelentés pedig a valóságnak megfelel.

A másodikként sérelmezett állítás kapcsán előadta, hogy e vonatkozásban sincs keresetőségi joga a felperesnek, ugyanis a kifogásolt szövegrészből a felperesre csak az az állítás vonatkozik, hogy ő veszi át a ... Kft. helyét az ...ok működtetésében, mely a valósággal egyező tényközlés. A mondat második fele pedig nem a felperesre vonatkozik, egyébként a sérelmezett közlés való tényekből levont következtetés, ugyanis a ... Kft. és a felperes tulajdonosi körét azonos személyek alkotják.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte az **alperes neve** részére 20.000 forint perköltség 15 napon belül történő megfizetésére. A felperest terhelte a le nem rótt 36.000 forint kereseti illeték megfizetésével is.

Ítélete jogi indoklásában rögzítette, hogy érdemi rendelkezése a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (későbbiekben Smtv.) 12. § (1) bekezdésén, a Pp. 343. § (1) bekezdésén, valamint a PK 12. számú állásfoglaláson alapul. Kiemelte, hogy a sajtószervtől helyreigazítást az kérhet, akire az adott sajtótermék valótlan tény állított vagy valós tény hamis színben tüntetett fel. A Kúria PK 13. számú kollégiumi állásfoglalása is kifejti, hogy sajtó-helyreigazítást az kérhet, akire a sajtóközlemény utal vagy akinek a személye abból felismerhető. Az első vitatott közléssel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy pusztán

csak olyan tartalmú állítást fogalmaz meg a cikk, hogy az ...ok helyén, ebben a 12 bérleményben a ... Kft. nyitott boltot, azonban az ezzel kapcsolatos félreértésekre nézve, az alperes korábban eleget tett a felperes helyreigazítás iránti kérelmének. Ezt meghaladóan a sajtóközlemény pusztán annyit tartalmaz – és többet állít –, hogy a társaság a bevásárlóközpontokat a ... Kft. részére felajánlotta. Mindebből pedig megállapítható, hogy ezek a kijelentések a felperesre nem tartalmaznak információt, ezért keresetösségi joga sincs az 1. számú kérelmét illetően. Ugyanígy vélekedett az elsőfokú bíróság a második kérdés-körrel is, miszerint a felperes veszi át a ... Kft. helyét az ...ok működtetésében, hogy ... titokban kiszállhasson az üzletből és a család vigye tovább az ... ügyeit. Ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a közlés első mondatrészének valóságtartalmát a felperes nem kifogásolta, azt meghaladóan pedig a mondat a felperesi cégre nézve semmiféle állítást nem tartalmaz. Ebből pedig az következik, hogy a felperesnek e vonatkozásban sincsen keresetösségi joga, így lényegében az általa felhozottakat a sajtó-helyreigazítás tárgyában érdemben nem is vizsgálta. A felperes keresetét elutasította, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztességből eredő, az alperesnek járó perköltségekben marasztalta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének történő helyt adást kért.

Teljes egészében fenntartotta az általa az elsőfokú eljárásban felhozottakat. Arra hivatkozott, hogy a „magyarországi bevásárlóközpontokat üzemeltető ... Kft. csomagban ajánlotta fel neki” – közleménnyel kapcsolatban vitatható az az elsőfokú bírói megállapítás, miszerint személyes érintettséggel ne rendelkezne, hiszen megjelölése nélkül is egyértelmű, hogy ő mind a 12 bérleményt használja és azokat ...ként üzemelteti. (I. számú kérelem)

A kérelme második részének elutasításával kapcsolatban – miszerint a felperes tulajdonosi körére tartalmaz csupán adatokat, ezért ugyancsak nincsen keresetösségi joga magának a cégnek, mint felperesnek – azzal érvelt, hogy semmilyen titkos intézkedésben nem működött közre, nem beszélve arról, hogy nem asszisztált ...nek az előző cégből történő úgymond kiszállásához. Előadta, hogy a társaságukkal összefüggésben közölt, titokban történő intézkedésekre utaló valótlan állítások minden kétséget kizáróan bizalmatlanságot keltenek az üzleti partnerekben és a vásárlókban. Ezzel szemben a működése során valamennyi jogszabályi kritériumnak megfelelően járt el és betartja az általa kötött szerződéseket, továbbá valamennyi bejelentési és tájékoztatási kötelezettségnek eleget tesz. (II. számú kérelem)

Perköltség igényt támasztott az alperessel szemben a másodfokú eljárásban is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Az volt az álláspontja, hogy a felperes a fellebbezésében olyan hivatkozást nem adott elő, mely az eddigi eljárás során ne lett volna ismert.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás teljes körű lefolytatásával a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetésével, döntésének indokaival a Fővárosi Ítélet tábla csak részben értett egyet.

A fellebbezés tárgyává tett első közléssel a ... Kft. törvényes képviselőjének a nyilatkozatával kapcsolatban a Polgári Perrendtartás, az 1952. évi III. törvény (későbbiekben Pp.) 254. § (3) bekezdése alapján mindenben osztja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indoklásában foglaltakat, miszerint a felperesnek hiányzik a Pp. 3. § (1) bekezdése, valamint a PK 13. számú állásfoglalás I. részében foglaltak szerint a keresetösségi joga a kérelem előterjesztésére. Nem tévedett ugyanis az elsőfokú bíróság, amikor ítélete jogi indoklásában arra az álláspontra

helyezkedett, hogy a „12 bérleményt illetően a ... Kft. ügyvezetője ... elmondta, hogy a magyarországi bevásárlóközpontokat üzemeltető ... Kft. csomagban ajánlott fel nekik” – mondatra, hogy az összességében az egész sajtóközleményt, valamint kifejezetten ezt a mondatot elemezve sem tartalmaz olyan kijelentést, melyből a felperesre lehetne következtetni. Nem beszélve arról, hogy a sérelmezett sajtóközlemény első részét érintő helyreigazításnak az ... már eleget tett az ...ok megszűnésével kapcsolatban.

A fellebbezésben felhozottakra kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Pp. XXI. fejezetében (342-346 §) szabályozott sajtó-helyreigazítási eljárás olyan speciális pertípus, amely az általános személyiségvédelmi perekkel eltérő eljárási keretek között zajlik annak érdekében, hogy az adott cikk megjelenése után az igényérvényesítő fél a reparáció iránti kérelmét minél gyorsabban érvényesíthesse. Ezért a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó rendelkezések pontosan meghatározzák, hogy mely esetekben nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A fent hivatkozott jogszabályi helyeken nyugvó következetes bírói gyakorlat abban is egységes, hogy a helyreigazítási kérelem teljesítését a sajtó főként abban az esetben tagadhatja meg, ha nem az érintett fél lép fel helyreigazítási igénnyel. A jogvita elbírálása során a bíróságnak az alapjogi keretek között szabályozott véleménynyilvánítási szabadság figyelembevételével mellett kiemelt szempontként kell ügyelnie arra, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti kereset kapcsán csak a minden ténybeli alapot nélkülöző valótlan tényeken alapuló, avagy indokolatlanul sértő vélemény esetében lehet helye a sajtó-helyreigazítási kötelezettség elrendelésének. Nem vitás, hogy sajtó-helyreigazítási kérelmet továbbá csak az igényelhet, akire a sajtóközlemény valótlan tényről állít, avagy valós tény hamis színben tüntet fel.

Mivel a felperes nem beazonosítható az I. kérelme szerinti sajtó-közleményben, ezért az elsőfokú bíróság ebben a körben helyet álló jogi következtetésre jutott.

A II. fellebbezési kérelmet vizsgálva – az egész közleményt összességében nézve – nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak az aktív perbeli legitimáció hiányára való álláspontját. Az elsőfokú bíróság ekörben rögzített véleményével szemben az ítéletábra arra a megállapításra jutott, hogy a két mondatrész az abban megfogalmazott tartalom következtében összefügg, nem választható szét, mondanivalója és megfogalmazása miatt a második mondatrész csak az elsővel együtt értelmezhető.

A kifogásolt mondat pedig egyértelműen nevesíti a ... Kft.-t, miért is fennáll a felperes keresetindítási joga. Perbeli legitimációjának hiánya csak azért nem állapítható meg, mert az általa sérelmezett mondat első részének valóságtartalmát nem kifogásolta.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra felperes II. kérelmét érdemben vizsgálta, melyhez valamennyi peradat az ügyben rendelkezésre állt. Kérelmét az ítéletábra nem találta alaposnak. A kifogásolt közlés az ott megjelölt cég tulajdonosi körében beállt változása tekintetében, továbbá az üzlet működtetésének átvételével kapcsolatban a rendelkezésre álló, egyébként nyilvános cégadatokból is megállapítható olyan valós tényekből levont okszerű újságírói következtetést tartalmaz, mely helyreigazításnak nem lehet a tárgya.

Az a sérelmezett mondatrész pedig, hogy ... titokban kiszállhasson az üzletből, objektíve nem megítélhető tényállítás, hanem sugalmazás az olvasók felé, ami szintén nem képezheti helyreigazítás tárgyát.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság részben eltérő indokolással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az érdemben helyes elsőfokú ítéleti döntést.

Megjegyzi az ítélőtábla, hogy nincsen jelentősége annak a fellebbezési érvelésnek, hogy olyan tartalmú közlésre lenne szükség a per kapcsán a „csorbított jogainak” a helyreállítására, hogy ő mindig a jogszabályoknak megfelelően jár el, mivel az általa sérelmezett sajtóközleményben nincs olyan kitétel, avagy utalás, ami ezt kétségbe vonná.

Mindezek alapján a felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 239. §-a szerint is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére, az alperesi szerkesztőség fenntartója, az **alperes neve.** részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak szerinti mértékű Áfá-val terhelt ügyvédi munkadíjat, valamint az Illetékekről szóló Itv., az 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének b) pontja, azaz a meg nem határozható perérték alapján megállapított és az Itv. 46. § (1) bekezdésén alapuló fellebbezési illetéket.

..., 2016. május 12.

. Lukács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Kepesené dr. Bekő Borbála s.k.
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:
Horváth Katalin
tisztviselő